

Jablko

Podzimní vítr češe ze stromu listí, a ten si náramně lebedí, jak to krásně šimrá. V trávě se povalují spadlá jablka a v jednom z nich je pěkně živo.

„A máme tu podzim,“ vzdychla paní Červíková u oběda.

„Taťko, prosím tě, podívej se z okna, jaké je počasí. S dětmi dnes není doma k vydržení, už aby se šly trochu prolézt ven.“ Pan Červík poslušně vykoukl. A hle: kolem právě jede na kole motýl Ferdinand a vesele si píská.

„Kampak, kampak?“ pokřikuje na něj pan Červík.

„Ále, chci se ještě trochu projet, než odletím do teplých krajů,“ odpovídá motýl. To se tak někdo má, myslí si pan Červík. Pak se ale spokojeně zavrtí. U nás v jablíčkovém domečku je také přece moc pěkně. A vy, děti, teď vyprávějte, kdo je na obrázku venku a kdo uvnitř a co všechno rodina Červíčkových dělá.

